ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6104

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΠΙ ΤΗ ΚΟΣΜΟΣΩΤΗΡΙΩ ΕΟΡΤΗ

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝ

Διὰ νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτοι οἱ αἶνοι πρὸς τὸν Ἐνανθρωπήσαντα, ἐπιβάλλεται χριστιανοπρεπὴς ἐν κόσμῳ ζωὴ καὶ βίωμα.

ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος ἀπευθύνει μήνυμα πρὸς τὸν Κλῆρον καὶ τὸν Λαόν:

«Πεπληρωμένοι ἱερῶν αἰσθημάτων καὶ βαθείας συγκινήσεως, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἀκούομεν σήμερον τὸ χαρμόσυνον ἀγγελικὸν μήνυμα, ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν Σωτήρ, Ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος».

Ἡ μεγάλη τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ἑορτὴ ἀνατέλλει καὶ πάλιν σήμερον, τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς μὲ τοὺς γλυκεῖς ἀγγελικοὺς ὕμνους τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὲ τὰς ἀγαθὰς προσδοκίας τῆς γῆς, μᾶς ἐπισκέπτεται. Τὸ «μυστήριον, τὸ χρόνους αἰωνίους σεσιγημένον», ἀποκαλύπτεται σήμερον. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται σάρξ καὶ σκηνώνει ἐν ἡμῖν, ἵνα ἡμᾶς θεώσῃ. Ὑπὸ τὸν ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα Ἰησοῦν, ἔχομεν Θεὸν συγκαταβάντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, ὅστις περιβαλλόμενος τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, χωρὶς ἁμαρτίας, γίνεται ὅμοιος μὲ ἡμᾶς. Δι' ἡμᾶς πτωχεύει, πλούσιος ὤν, ἵνα ἡμεῖς τῇ Ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν. Ἀναλαμβάνων δὲ τὴν εὐθύνην τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν ἵνα ἐξαγοράσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γίνεται ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Καὶ διὰ νὰ καταλύσῃ τὸ κράτος τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου καὶ συμφιλιώσῃ τὸν ἀποστάτην ἄνθρωπον πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα, δίδει Ἑαυτὸν λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Ἰδοὺ λοιπόν, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὸ ἀποκαλυπτόμενον διὰ τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μυστήριον τῆς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ.

Διὰ τοῦτο ἃς δοξολογήσωμεν καὶ ἃς δοξάσωμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν ἐν εὐγνωμοσύνῃ βαθείᾳ τὸν ἐλεήσαντα ἡμᾶς Πανάγαθον Θεόν, καὶ ἃς ἀναφωνήσωμεν χαρμοσύνως μετὰ τῆς οὐρανίου στρατιᾶς τῶν Ἀγγέλων «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι αἶνος καὶ ἡ εὐχαριστία ἡμῶν εὐπρόσδεκτοι παρὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου, μὴ λησμονῶμεν ὅτι δέον νὰ συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ ἀναλόγου χριστιανοπρεποῦς ἐν τῷ κόσμῳ ζωῆς βιώματος, ὥστε αὕτη νὰ παρουσιάζῃ τοὺς καρποὺς τοῦ Παναγίου Πνεύματος, οἵτινες ἐστιν ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ χρηστότης, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ πίστις, ἡ πραότης καὶ ἡ ἐγκράτεια (Γαλ. Ε. 22).

Ἀλλ' ἀκόμη, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά ἵνα ἡ ἡ χαρὰ ὑμῶν πεπληρωμένη, μὴ λησμονῶμεν ὅτι πρέπει νὰ συνοδεύηται καὶ δι' ἐνεργοῦ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. Ὁ κύριος δὲν εὑρίσκεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν μόνον ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Εὑρίσκεται πανταχοῦ καὶ ἐκεῖ ὅπου μᾶς καλεῖ ἡ φωνὴ τῆς συμπαθείας καὶ τῆς φιλαλληλίας. Παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀσθενοῦς, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πάσχοντος, τοῦ ἀνιάτου, παρὰ τὸ ὀρφανόν, παρὰ τὸν πεινῶντα καὶ γυμνητεύοντα. Πρὸς πάντας τούτους, οἵτινες εἶναι τέκνα καὶ ἀδελφοὶ ἐλάχιστοι τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος, ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς ἁγίας τῆς εὐσεβείας ἡμῶν ἑορτὰς καὶ κατὰ τὰς διανυομένας νῦν σκληρὰς καὶ πλήρεις ταλαιπωριῶν ἡμέρας, ἃς τείνωμεν φιλάνθρωπον καὶ εὐσπλαγχνικὴν τὴν χεῖρα, γενόμενοι πρόξενοι καὶ ὀλίγης ἔστω χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πρὸ τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ γονυπετεῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἃς προσευχηθῶμεν μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Ἡ χάρις δὲ τοῦ κατὰ σάρκα Γεννηθέντος Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν πατρικῶν καὶ ἐγκαρδίων ἡμῶν εὐχῶν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ κοσμοσωτηρίῳ ταύτῃ ἑορτῇ καὶ τῷ ἐπὶ θύραις νέῳ Ἐνιαυτῷ τῆς χριστότητός Του εἴη μεθ' ὑμῶν καὶ τῶν οἴκων ὑμῶν. Τὸ δὲ ἔλεος Αὐτοῦ εἴθε νὰ διατηρῇ τὸν κόσμον ἐν εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγάπῃ.

Διάπυρος ἐν Χριστῷ Γεννηθέντι
+ Ὁ Πατρῶν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΧΑΡΜΟΣΥΝΩ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

«ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΠΟΛΛΑ· ΕΙΜΕΘΑ ΒΕΒΑΙΟΙ ΟΤΙ ΠΑΝΤΕΣ ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΘΑ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ ΑΥΤΗΝ»

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀριστομένης Κάκουρης ἀπευθύνει τὰς κάτωθι εὐχὰς πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας:

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους 1965, εὔχομαι ὁλοψύχως πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας κάθε χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας
ΑΡΙΣΤ. ΚΑΚΟΥΡΗΣ»

Ὁ κ. Νομάρχης Ἀχαΐας ἀπηύθυνε τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ:

«Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1965, εὐχόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑπηρεσιῶν ὑμῶν πᾶσαν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου ἐν τῷ Νομῷ, τῇ συμβολῇ ὅλων σας, κατὰ τὸ ἀπερχόμενον ἔτος ὑπῆρξε σπουδαῖος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ πολλαὶ ἀνάγκαι ἐθεραπεύθησαν.

Πιστεύομεν δὲ ἀπολύτως ὅτι τὸ ἐπὶ θύραις Νέον Ἔτος 1965, θὰ εὕρῃ ὅλους ὑμᾶς ἑτοίμους νὰ καταβάλωμεν ὁμοῦ ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ προσπαθείας, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν Νομὸν προβλημάτων καὶ τὴν δημιουργίαν καλυτέρων καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς κατοίκους ὅρων ζωῆς.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Νομοῦ ἀναμένουν ἀπὸ ἡμᾶς πολλὰ καὶ δικαίως. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντες αἰσθανόμεθα τὴν εὐθύνην αὐτήν. Καὶ ἔχομεν αἰσιοδοξίαν ὅτι πάντες θὰ ἀνταποκριθῶμεν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εὐγενοῦς χρέους, τὸ ὁποῖον ἡ εὐθύνη αὕτη μᾶς ἐπιβάλλει.

Καὶ δὲν φοβούμεθα ὡς ἐκ τούτου ὅτι ἔλαβε δυνατὸν νὰ διαψεύσωμεν τὰς ἐλπίδας τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ.

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας
ΑΡΙΣΤ. ΚΑΚΟΥΡΗΣ»

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ

Στὴ γέννηση ὑπάρχει κάτι τὸ μεγάλο, κάτι τὸ ὑπερούσιο, κάτι ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴ θεία ἐπέμβαση.

Ὁ κόσμος, ποὺ ἄλλοτε ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ εἰδωλολατρικὰ ἐδελούγματα, εἶδε μὲ τὴ γέννηση νὰ σαλεύεται ἡ θλιβερὴ πραγματικότητα σᾶν ἀπὸ φῶς Πρόνοιας. Καὶ ἔρριξε τὴν πρώτη ἀκτῖνα τῆς αὐγῆς μέσα σὲ μιὰ ταπεινὴ φάτνη. Κι' αὐτὸ ἦρθε σᾶν παγκόσμιο θέλημα ἀγάπης καὶ ἐκεῖ καταδαφίστηκε ὁλόκληρο τεῖχος ἀπιστίας καὶ συνεδέθη ὁ οὐρανὸς μὲ τὴ γῆ μέσα σὲ μιὰ πανηγυρικὴ δοξολογία. Ἦταν ὁ καινούργιος τρόπος τῆς ἀλήθειας, ποὺ καθιερώθηκε ἁπλᾶ καὶ ἥρεμα. Ἐπέρασε ὁ λόγος ἀπὸ τὴ φτωχικὴ καλύβα τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἔγινε σάρκα καὶ πνεῦμα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Μοναχικοὶ στρατοκόποι καὶ ποιμένες, κάτω ἀπὸ τὰ χοντρὰ ἱμάτιά τους, αἰσθάνθηκαν τὸ ρῖγος ἀπὸ κάτι ὑπεργήϊνο. Αἰσθάνθηκαν μιὰ δύναμη ἀνώτερη κι' ἕνα γνήσιο ψυχικὸ βάθος, ἀπὸ μιὰ θεία καθοδήγηση. Καὶ ἡ γλυκειὰ παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἰσεχώρησε μέσα στὴ διάθεσή τους. Τὸ μεσονυκτικὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων κάνει τὴν πλάση νὰ σωπαίνῃ... Τ' ἀστέρια, τὰ δέντρα, τὰ ποτάμια καὶ ἡ ψυχὲς βυθίστηκαν στὴ σιωπή... Τέτοια μελωδία δὲν εἶχε ἀκουστῆ ποτέ. Ἡ ἄνοιξη ἀναπηδᾷ, σὰν νὰ τὴν βιάζῃ κάποιο πάθος. Μιὰ ἀνάδοση κυριεύει τὴ γῆ καὶ ἕνα ἄστρο μεγάλο σᾶν ἥλιος παρακολουθεῖ τὴ γέννηση μὲ φλογερὴ ἀγαλλίαση. Σὰν γιγάντια κύμπελλα τὰ λουλούδια πλημμυρίζουν ἀπὸ ἀκτῖνες. Κάθε μηδαμινότης ἐξαφανίζεται κάτω ἀπὸ τὴ βαθειὰ οὐσία τῆς Θεότητας. Ὁ αἰώνιος λόγος τῆς Δημιουργίας, ποὺ ἔπλασε τὸ Σύμπαν, εἶναι ἐνσαρκωμένος μέσα στὴ Φάτνη.

Τὸ γεγονὸς κάνει τὴ φύση νὰ αἰωρῆται στὸν αἰθέρα τοῦ παγκόσμιου χώρου. Ἡ ἀνθρώπινες ψυχὲς γονατίζουν μὲ μυστικὴ ἔκσταση! Στὸ ταπεινὸ σπήλαιο, ποὺ τὸ ζέσταιναν ἡ πνοὲς τῶν ἀλόγων, γεννήθηκε τὸ πνεῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ. Κι' ὁ κόσμος ἄνοιξε τὰ μάτια στὴ φωτεινὴ ἄποψη τῆς νέας ζωῆς.

Ἄρχισε ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως γιὰ τὸ Θεό. Ἦρθε ἡ ἐσώτατη νοσταλγία γιὰ τὴν ἀγάπη. Καὶ ἐθώπευσε τὸν κόσμο ὁ ἀντίλαλος τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τὸ μήνυμα αὐτό, μὲ τὴ μυστηριώδη κρυφὴ δύναμή του, ἔγινε τὸ παγκόσμιο πνεῦμα, ποὺ μοίρασε στοὺς ἀνθρώπους τὴν εἰρήνη. «Ἄκουσε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Χριστὸς ἐγεννήθη». Ὁ Θεὸς τῆς ἐνσαρκώσεως ἄφησε τὸν προσιώνιο Υἱόν Του νὰ περιβληθῇ σάρκα, μέσα σὲ μιὰ φτωχικιὰ καλύβα καὶ νὰ γίνῃ ἡ συνέπεια τῆς ἀγάπης, ποὺ τὴς ρίζες της ἔχει θέσει ὁ χρόνος σὲ μιὰ ὑπερισταρική ἐνέργεια!

ΕΥΑ

Υ. Γ. Ὕστερα ἀπὸ ὑποχρεωτικὴ ἀπουσία, ποὺ τὴν ἐπέβαλε ἕνα ταξίδι στὸ ἐξωτερικό, δίνω καὶ πάλι τὸ «παρὼν» στὴ στήλη μου καὶ εὔχομαι καλὲς γιορτὲς στοὺς ἀναγνῶστες. Ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρὸς θὰ παρουσιάζω, ἀπὸ τὴ σκοπιά μου, ἐντυπώσεις καὶ περιγραφές. Στὸ πόστο μας, λοιπόν, ἀπὸ σήμερα.

Ἡ Ἰδία

ΕΔΩΚΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟ ΝΟΗΜΑ

Δὲν εἶναι μεταφυσικὴ ὁ Χριστιανισμός. Καὶ διὰ τοῦτο διήρκεσεν ὅσον καμμία ἄλλη θρησκεία καὶ θὰ διαρκῇ ὅσον καμμία ἄλλη πίστις. Ἀνήκει εἰς τὴν ζωήν, εἰς τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν δρᾶσιν. Ἀνήκει εἰς τὸν Ἄνθρωπον. Καὶ αὐτοῦ καλύπτει θεμελιώδη ἰδανικά, θεμελιώδη αἰτήματα. Διατηρεῖται οὕτω ὡς μεγίστη συνέπεια ἀρχῶν καὶ σκοπῶν, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ὁ Ἰησοῦς. Διατηρεῖται ἡ ἀλληλουχία ἰδεῶν καὶ αἰσθήματος. Διατηρεῖται ἡ ἐξισορρόπησις δυσχερειῶν καὶ ἐλπίδος...

★

Ἦλθεν ὁ Χριστὸς ὡς προσδοκία μεγάλη. Καὶ ἔφυγεν ὡς δικαίωσις κορυφαία. Ἀφῆκε κληρονομίαν πελωρίαν, ἀνεξάντλητον. Ἐπροίκισε τὴν ὕπαρξιν μὲ νόημα. Τῆς ἔδωκε βάθος καὶ εὖρος. Καὶ τὴν κατέστησεν ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς. Ἔχει, τάχα, συνειδητοποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν δύναμιν καὶ τὴν σημασίαν τῆς προσφορᾶς; Δυστυχῶς, δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι καταφατικὴ ἡ ἀπάντησις. Ἀλλὰ καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἡ ἰδική του εὐθύνη ἀποτελεῖ εὐθύνην τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον του. Εὗρεν ἕνα ἄνθρωπον ἐξουθενωμένον, ἐνεργούμενον πυρακτωμένων παθῶν, ἄθυρμα ἀδυσωπήτων ἐνστίκτων. Ἕνα ἄνθρωπον δουλεύοντα εἰς τὸ σκότος, ὑποτελῆ τῆς ἐγωπαθείας, αἰχμάλωτον τῆς ὕλης καὶ τοῦ μίσους, τοῦ ὁποίου αὐτὴ εἶναι τροφός. Καὶ τὸν κατέστησεν ὑπεύθυνον. Ἀπέναντι ἑαυτοῦ ὑπεύθυνον. Καὶ ἀπέναντι τῆς συνεχείας. Ἰδοὺ τὸ μοναδικὸν κατόρθωμα, τὸ ἐκπληκτικὸν ἐπίτευγμα. Ἴσως καὶ ἄλλοι Διδάσκαλοι δὲν τὸ ἀφῆκαν ἔξω τοῦ προσανατολισμοῦ των. Ὅμως, ὡς πρᾶξις καὶ ὡς ἀπόδοσις, δὲν τὸ ἐπλησίασαν. Μόνον ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐδημιούργησε καὶ τὸ παρέδωκεν εἰς τὴν αἰωνιότητα. Καὶ ὁ ἄθλος ἔχει ἐξήγησιν. Ἦτο Θεός. Καὶ ἐπλησίασε τὸν ἄνθρωπον ὡς ἄνθρωπος. Ἐθώπευσε τὴν ἀγωνίαν του μὲ στοργήν. Ἐμαλάκωσε τὸν πόνον του μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ μέλλοντος. Ἀπετάθη εἰς τὴν καρδίαν του. Καὶ τῆς ἀνεγνώρισε προβάδισμα. Μὲ αὐτὴν ὁδηγὸν ἐπορεύθη. Καὶ ἐν ὀνόματί της ἐπαραδειγμάτισε. Σύνοψις τῶν ἰδικῶν της παλμῶν εἶναι τὸ κήρυγμά του. Καὶ ἐπιταγή της ἡ λυτρωτική Του παραγγελία. Ἀγάπη, τὸ ἔμβλημά Του. Ἀγάπη, ὅμως, ἐν πληρότητι. Καὶ ἡ προϋπόθεσις δὲν ὑπάρχει χωρὶς τὴν συγγνώμην. Τὴν συνέδεσε, λοιπόν, εἰς τὴν κεφαλαιώδη διακήρυξίν Του. Καὶ ἔδειξε πῶς εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ Γῆς εἰρήνη. Χωρὶς ἐγκεφαλικὰς ἐμπλοκάς. Χωρὶς ἐπιστημονικὰς ἐξειδικεύσεις. Καὶ ὁ σοφὸς καὶ ὁ πνευματικῶς ταπεινότατος εἰμποροῦν νὰ εἶναι ἰσοτίμως νικηταὶ τῆς ζωῆς. Εἰμποροῦν ἰσοτίμως νὰ ὑπερηφανεύωνται, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Εἰμποροῦν ἰσοτίμως νὰ οἰκοδομοῦν κάποιον κόσμον καλωσύνης, προόδου, ὀνείρου. Κάποιον κόσμον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς τοῦ πνευματικοῦ καὶ τεχνικοῦ ἰλίγγου θὰ ἔχῃ ἔννοιαν καὶ σκοπόν.

★

Ἔρημος ἡ ψυχὴ σήμερα. Καὶ ἡ ἀκοή της κρατεῖται ἀνοικτή, τεταμένη. Περιμένει νὰ συλλάβῃ, μέχρι τελευταίας ἀποχρώσεως τοῦ ἤχου, τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑπερτάτου μυστηρίου, ποὺ μεταφέρει ἡ καμπάνα τῶν Χριστουγέννων. Περνᾷ αὐτὸ τὸ μήνυμα ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἐφήμερα, ἐπάνω ἀπὸ τὰ μικρά, ἐπάνω ἀπὸ ὅσα δηλητηριάζουν καὶ τραυματίζουν. Γίνονται ἐξαισία λυρικὴ στροφὴ μακρυνοῦ, ἀλλὰ πάντοτε συναρπαστικοῦ, μουσικοῦ ποιήματος, εἰς τὴν μελωδίαν τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ἐπανευρίσκει τὸ παιδί. Ναί, τὸ παιδί, ποὺ ἰχνηλατεῖ μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρον, εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ ἀστέρι τῶν μάγων, αὐτὸ ποὺ θὰ χαράξῃ μὲ τὸ ἀσημένιο του φῶς τὸν δρόμον πρὸς τὴν φάτνην τῆς Ἀληθείας. Θὰ τὴν ἀναζητήσῃ εἰς τὸ Θεῖον Βρέφος. Θὰ τὴν εὕρῃ εἰς τὸ θαῦμα τῆς ἀκτινοβολίας Του. Καὶ αἰσθάνεται ὅτι ἔχει τόσην ἀνάγκην νὰ πάρῃ μαζύ του κάτι ἀπὸ τὸ ἀνεπανάληπτον ὅραμα.

Κ. Δ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΣ

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΔΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

ΚΑΤΑΡΡΕΟΥΝ ΤΑ ΠΕΡΙ ΡΩΣΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΡΙΖΩΦ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Μετ' ἐκπλήξεως ἐσχολιάζετο μεταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν κύκλων ἡ δημοσιευθεῖσα σήμερον δήλωσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κωστοπούλου σχετικῶς μὲ τὰς προσφάτους δηλώσεις τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσίας ἐναντίον τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου.

Ὁ κ. Κωστόπουλος, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἐδήλωσεν ὅτι, ἐὰν αἱ δηλώσεις τοῦ Ριζῶφ ἀπεδόθησαν ἐπακριβῶς, τότε ἀποτελοῦν μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν τοῦ διπλοῦ σοβιετικοῦ παιγνιδίου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου.

Ὡς παρατηρεῖται σχετικῶς, ἡ ἀνωτέρω διαπίστωσις τοῦ κ. Κωστοπούλου, ὁμιλοῦντος μάλιστα περὶ «μιᾶς εἰσέτι ἀποδείξεως», ἀντιφάσκει πρὸς ὅσα ἡ κυβέρνησις, ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ Μακάριος καὶ ὁ ἴδιος προσωπικῶς προσφάτως ὑπεστήριζον περὶ τῆς δῆθεν σοβιετικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ δικαίου Ἑλληνικοῦ αἰτήματος. Συγχρόνως ὅμως εἶναι τελείως ἀναληθὴς ἡ δήλωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ περὶ τῆς δῆθεν ὑπάρξεως διπλῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοῦτο καθ' ὅσον οὐδέποτε, εἴτε εἰς τὸ πρόσφατον, εἴτε εἰς τὸ ἀπότερον παρελθόν, ἡ Ρωσία ἔλαβε θέσιν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ αἰτήματος τῆς Ἑνώσεως. Διπρόσωπος, ἑπομένως, δὲν ὑπῆρξεν ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μακαρίου, οἱ ὁποῖοι, ἐν γνώσει των καὶ διὰ λόγους καθαρῶς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, παρεπλάνησαν τὴν Κοινὴν Γνώμην τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, περὶ δῆθεν συνεπικουρίας τῶν ἐρυθρῶν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων.

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ἡ Κυπριακὴ κυβέρνησις, ἡ ὁποία — ὡς μεταδίδεται ἐκ Λευκωσίας — ἐζήτησε χθὲς τὸ ἐπίσημον κείμενον τῶν δηλώσεων τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ Σοβιετικοῦ πρεσβευτοῦ, θὰ διαμαρτυρηθῇ ἐὰν αὗται ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ μεταδοθέντα ὑπὸ τοῦ Γαλλ. Πρακτορείου.

Ἐξ ἄλλου, ὡς μεταδίδεται ἐξ Οὐάσιγκτων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ, εἰς συνέντευξίν του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἀνεφέρθη εἰς τὸ Κυπριακόν, τονίσας ὅτι πρόκειται περὶ ἀνεπιλύτου εὐρωπαϊκοῦ προβλήματος, κυρίως διότι ἐπηρεάζει τὰς σχέσεις δύο Κρατῶν — τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας — τὰ ὁποῖα εἶναι μέλη τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΣ Ο ΝΑΣΕΡ

ΑΠΑΤΑΤΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΑΝ ΝΟΜΙΖΗ ΟΤΙ ΘΑ ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΕΠΕΙΔΗ ΔΙΔΕΙ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

Η Η.Α.Δ. ΘΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΗ ΟΠΛΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΓΚΟ

ΚΑΪΡΟΝ, 24.— Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ παρατηρηταὶ ἐξέφρασαν τὴν ἔκπληξίν των διὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς Πόρτ — Σάϊντ ὁ πρόεδρος Νάσερ καὶ τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισαν ὡς πρόκλησιν ἐναντίον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Οἱ ἐν λόγῳ παρατηρηταὶ φρονοῦν ὅτι ὁ χθεσινὸς λόγος τοῦ προέδρου τῆς ΗΑΔ ἐδημιούργησε νέας δυσχερείας εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ πρόεδρος Νάσερ ἐδήλωσεν ὅτι ἀπέστειλε καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ στέλνῃ ὅπλα εἰς τοὺς Κογκολέζους ἐπαναστάτας καὶ ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἀπαιτοῦνται ἐὰν νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ ὑπαγορεύσουν τὴν πολιτικήν των εἰς τὸ Κάϊρον, λόγῳ τῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν παρέχουν.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΚΟΓΚΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 24.— Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κένυας ὑπέβαλεν εἰς τὴν γεν. συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ σχέδιον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τοῦ Κογκό.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ

Τὰς ἰδίας μεθόδους χρησιμοποιοῦν σοβιετικὴ καὶ ἀμερικανικὴ Παιδεία

ΑΜΦΟΤΕΡΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ἐντυπωσιακὲς ὁμοιότητες ἀναπτύχθηκαν μεταξὺ τῆς ρωσικῆς καὶ τῆς ἀμερικανικῆς παιδείας. Οἱ νέες μέθοδοι διδασκαλίας καὶ οἱ πρόσφατες ἀνακαλύψεις ὡς πρὸς τοὺς τρόπους μορφώσεως τῶν παιδιῶν, ἀναγκάζουν τὰ δύο ἀντίθετα αὐτὰ ἰδεολογικὰ συστήματα ν' ἀκολουθοῦν παραλλήλους δρόμους στὸν τομέα τῆς παιδείας.

Τὰ ἀνωτέρω ὑποδηλοῦν διαπιστώσεις Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων ποὺ ἐπεσκέφθησαν τελευταίως τὴ Ρωσία καὶ ποὺ ἐκμυστηρεύθηκαν λεπτομερῶς ἐπὶ τῶν ἐκεῖ ἐφαρμοζομένων διδακτικῶν μεθόδων.

Περιέργως οἱ ἴδι